

skolerne skulde have saadanne Lærere eller høre paa saadanne Foredrag til Styrkelse og Vækkelse af deres nationale Følelser som dem, der kunne ventes fra Officerernes Side. Jeg synes nok, det er en Bevægelse, der tegner til at kunne blive ret ondartet for Demokratiet og tegner til at bringe Forvirring ind i manges Bevidsthed. Derfor synes jeg, der er Grund til i Tide at anholde denne Bevægelse og faa klar og tydelig Besked om, hvorledes man stiller sig til den.

For øvrigt synes jo Luften at være svanger med Sammensmeltning paa alle mulige Punkter, og særlig synes jo Venstre at være meget stærkt engageret. Jeg skal saaledes nævne denne Bevægelse eller Forbindelse eller Alliance mellem Officererne og Højskolen, der jo nok kan betragtes som et af Venstres Børn. Vi ville snart her i denne Sal høre Finansudvalgets Flertal gøre Indstilling om at yde Statstilskud til Driften af Indre Missions mangeartede Forretninger; det synes altsaa ogsaa, som om der var en Forbindelse mellem Venstre og Indre Mission. Dernæst synes der at være en intim Forbindelse i Øjeblikket mellem Venstre og en Række Landstingsgrever, og videre ser man, hvorledes de moderate holde i Skøderne paa Venstre og erklære, at saa snart de blot kunne slippe lykkelig og vel over Valgene, ville de banke paa Venstres Dør og se at komme indenfor, eller som min ærede Sidemand her, der er mere forsigtig og klog, udtrykker det, melde sig hos dem, der blive de stærkeste. Og foruden alle disse Forbindelser ser man ogsaa, at Venstre smiker til Hoffet og gerne vil holde gode Miner med den Side. Derfor er det ret naturligt, at vi Socialdemokrater ikke kunne andet end se med Mistænksomhed paa alt dette. Naar man opdager, at den, man har staaet i Forbindelse med i adskillige Aar, indlader sig med saa mange ved Siden af, synes jeg, man har Ret til at blive lidt betænkelig, og Flertallets ærede Ordfører kan derfor ikke vente, at Forholdet og de Ord, der falde, kunne være saa kærlige, som de maaske have været tidligere.

Jeg skal saa forlade dette og gaa over til noget mere alvorligt, nemlig den halve Million, altsaa de tørre Tal, som den ærede Ordfører kom frem med. Han mente da at kunne paaavise en Inkonsekvens imellem Socialdemokratiets tidligere Forslag og Nedsættelser paa Finansloven og de Forslag, der nu for Øjeblikket foreligge. Jeg har ikke regnet Tallene efter, men jeg gaar ud fra, at de ere rigtige, som den ærede Ord-

fører anførte dem, altsaa at Socialdemokratiet skulde være gaaet saadan noget som en halv Million Kroner op med Hensyn til Militærbevillinger, jeg tror, det var i de sidste fem, seks Aar. Det er ogsaa meget rigtigt, det tror jeg godt; jeg har ikke regnet Tallene efter, saa det nøjagtige Tal kan jeg ikke anføre. Men Grunden dertil er dobbelt. For det første maa vi huske paa, at der gennem Socialdemokratiets Bestræbelse er gennemført betydelig højere Lønninger for en stor Række Arbejdere, som netop ere knyttede til Militærbevillinger. Det er en af Grundene, hvorfor vi ere gaaede op, fordi vi, som sagt, have gennemført eller have været med til at gennemføre virkelig gode Lønforbedringer for Marinens, Tøjhusets og Laboratoriets Arbejdere; og vi have ikke det mindste imod at gaa videre paa dette Omraade. Hvis det kunde lykkes til Finanslovens 3die Behandling yderligere at forbedre Lønningerne for Værftsarbejderne, for Haandværkerne, Tøjhusarbejderne og Laboratoriearbejderne, skulle vi meget gerne gaa med dertil og meget gerne tage imod de Bæbrejdelser, som den ærede Ordfører vil fremføre mod os i den Anledning ved at sige: Der kunne I se, hvorledes Militærbevillingerne gaa op, hvorledes Socialdemokraterne ere med til at stemme for mere, end de hidtil have gjort. Dertil kommer, at det jo ogsaa kan ligge i noget andet, nemlig i, at Socialdemokratiet bliver mere beskedent, end det hidtil har været. Vi have maaske traadt mere radikalt op tidligere, end vi gøre i Øjeblikket, men er der noget, man lærer i denne Sal, saa er det at blive beskedent, saa er det at fremsætte smaa Fordringer, fordi vi vide, at større Fordringer lade sig ikke gennemføre. Alt, hvad der smager af Radikalisme, er snart banlyst af denne Sal, saa deri kan der ogsaa ligge noget af Grunden til Socialdemokratiets Stilling, men det burde den ærede Ordfører ikke bebrejde os, det maa han tværtimod være glad ved, idet vi derved nærme os mere til at ligne Venstre selv.

Men der er en Ting, som den ærede Ordfører dog ikke kan bebrejde os paa dette Budget, og det er, hvor vi staa lige over for de fri Bevillinger. Der have vi raseret det hele paa Marineministeriets Budget, og paa Krigsministeriets Budget have vi ligeledes foreslaaet at stemme dem ud alle sammen paa 12,700 Kr. nær til de 3 Træbygninger, som jeg talte om før, og det synes jeg navnlig er det, det kommer an paa, naar man staa lige over for vir-